

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

przy udziale Protokolanta: Agnieszki Pyszczak

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 11.07.2019r.,31.10.2019r.,06.02.2020r., 01.07.2020r.

sprawy **M. W. (1)** syna H. i T. z domu L., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że :

I. w okresie od 12 kwietnia 2018r. do 14 października 2018r. w P. i P. woj. (...) uporczywie nękał M. W. (2) w ten sposób, że wysyłał jej liczne wiadomości tekstowe na jej telefon komórkowy, w tym wiadomości zawierające wulgarne, znieważające treści mające na celu jej poniżanie i upokorzenie zakłócał spoczynek nocny, nachodził w miejscu zamieszkania, obserwował a także niepokoił w innych miejscach przebywania pokrzywdzonej obserwując i kontrolując jej zachowanie czym wzbudził u pokrzywdzonej uzasadnione poczucie zagrożenia tj. o czyn z art. 190a § 1 k.k.

II. w okresie od 2 września 2018r. do 16 października 2018r. w P. i P. woj. (...) uporczywie nękał M. W. (3) w ten sposób, że wysyłał jej liczne wiadomości tekstowe oraz wielokrotnie wykonywał połączenia telefoniczne na jej telefon komórkowy, zakłócał spoczynek nocny, czym istotnie naruszał prywatność pokrzywdzonej tj. o czyn z art. 190a § 1 k.k.

I.oskarżonego **M. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów wyczerpujących w pkt I i II dyspozycję art. 190a § 1 k.k. i za to; za czyn z pkt I na podstawie art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza mu karę grzywny w liczbie 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych ; za czyn z a pkt II na podstawie art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza mu karę grzywny w liczbie 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając w wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

II. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone kary grzywny i wymierza oskarżonemu łączną karę grzywny w liczbie 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych

III.na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz kontaktowania oraz zbliżania się do pokrzywdzonej M. W. (2) obecnie J. na odległość 50 metrów przez okres 3 (trzech) lat ;

IV.zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych opłaty, zwalnia go od zwrotu poniesionych wydatków.

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1152/18	
----------------	---------------	--------------	--

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
<p>1</p>	<p>M. W. (1)</p>	<p>I.w okresie od 12 kwietnia 2018r. do 14 października 2018r. w P. i P. woj. (...) uporczywie nękał M. W. (2) w ten sposób, że wysyłał jej liczne wiadomości tekstowe na jej telefon komórkowy, w tym wiadomości zawierające wulgarne, znieważające treści mające na celu jej poniżanie i upokorzenie zakłócał spoczynek nocny, nachodził w miejscu zamieszkania, obserwował</p>	

		<p>a także niepokoił w innych miejscach przebywania pokrzywdzonej obserwując i kontrolując jej zachowanie czym wzbudził u pokrzywdzonej uzasadnione poczucie zagrożenia tj. o czyn z art. 190a § 1 k.k.</p> <p>II.w okresie od 2 września 2018r. do 16 października 2018r. w P. i P. woj. (...) uporczywie nękał M. W. (3) w ten sposób, że wysyłał jej liczne wiadomości tekstowe oraz wielokrotnie wykonywał połączenia telefoniczne na jej telefon komórkowy, zakłócał spoczynek nocny, czym istotnie naruszał prywatność pokrzywdzonej tj. o czyn z art. 190a § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1/ M. W. (1) w okresie od 12 kwietnia 2018r. do 14 października 2018r. w P. i P. woj. (...) uporczywie nękał M. W. (2) w ten sposób, że wysyłał jej liczne wiadomości tekstowe na jej telefon komórkowy, w tym wiadomości zawierające wulgarne, znieważające treści mające na celu jej poniżanie i upokorzenie zakłócał spoczynek nocny , nachodził w miejscu zamieszkania, obserwował a także niepokoił w innych miejscach przebywania pokrzywdzonej	Zeznania świadka M. J. (1)	468-470v,11-12	

obserwując i kontrolując jej zachowanie czym wzbudził u pokrzywdzonej uzasadnione poczucie zagrożenia.			
Zeznania świadka M. W. (3)	471-472,27-28,328-329		
Zeznania świadka K. J.	490v-491,322v-323		
Zeznania świadka Z. J. (1)	491v-493,325-326		
Zeznani świadka L. I.	507v-508v		
Zeznania świadka M. P.	508v-509		
Zeznania świadka S. G.	509v-510		
Zeznania świadka E. S.	510v		
Zeznania świadka J. S. (1)	511		
Zeznania świadka J. J. (2)	511-512		
Zeznania T. K.	82-83,475v		
Wykaz połączeń	53-81,100-315,331-336		
Opinia sądowo-psychiatryczna	407-408		
Raporty interwencji	43-51		
Protokół badania stanu trzeźwości	10		
Dokumentacja dotycząca Niebieskiej Karty	15-18		
2/ M. W. (1) w okresie od 2 września 2018r. do	Zeznania świadka M. J. (1)	468-470v,11-12	

16 października 2018r P. woj. (...) uporczywie nękał M. W. (3) w ten sposób, że wysyłał jej liczne wiadomości tekstowe oraz wielokrotnie wykonywał połączenia telefoniczne na jej telefon komórkowy, zakłócał spoczynek nocny, czym istotnie naruszał prywatność pokrzywdzonej.			
Zeznania świadka M. W. (3)	471-472,27-28,328-329		
Zeznania świadka K. J.	490v-491,322v-323		
Zeznania świadka Z. J. (1)	491v-493,325-326		
Zeznania świadka J. J. (2)	511-512		
Wykaz połączeń	53-81,100-315,331-336		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	M. W. (1)	I.w okresie od 12 kwietnia 2018r. do 14 października 2018r. w P. i P. woj. (...) uporczywie nękał M. W. (2) w ten sposób, że wysyłał jej liczne wiadomości tekstowe na jej telefon komórkowy, w tym wiadomości zawierające wulgarne, znieważające treści mające na celu jej poniżanie i upokorzenie	

		<p>zakłócał spoczynek nocny , nachodził w miejscu zamieszkania, obserwował a także niepokoił w innych miejscach przebywania pokrzywdzonej obserwując i kontrolując jej zachowanie czym wzbudził u pokrzywdzonej uzasadnione poczucie zagrożenia tj. o czyn z art. 190a § 1 k.k.</p> <p>II.w okresie od 2 września 2018r. do 16 października 2018r. w P. i P. woj. (...) uporczywie nękał M. W. (3) w ten sposób, że wysyłał jej liczne wiadomości tekstowe oraz wielokrotnie wykonywał połączenia telefoniczne na jej telefon komórkowy, zakłócał spoczynek nocny, czym istotnie naruszał prywatność pokrzywdzonej tj. o czyn z art. 190a § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód		
Twierdzenie oskarżonego, iż nie nękał M. J. (1) oraz M. W. (3).	Wyjaśnienia oskarżonego	404-405v, 35,37-38,348-349, 512-512v	
Ocena Dowodów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-2	Zeznania świadka M. J. (1)	Sąd w pełni obdarzył wiarą zeznania M.	

		<p>J. (1) uznając je za spontaniczne, szczere, szczegółowe, rzeczowe i konsekwentne a nadto korespondujące z zeznaniami pozostałych świadków tj. M. W. (3), Z. J. (1), K. J., J. J. (2) a także treścią wykazu licznych połączeń telefonicznych do pokrzywdzonych co do szczegółów przestępnego zachowania się oskarżonego. Nawet jeżeli założymy, iż pokrzywdzona poddawała nieprawdę, co do utrzymania intymnych relacji z innym mężczyzną w okresie badanym przez Sąd, to nie może to stanowić podstawy do zdyskredytowania jej zeznań całości, gdyż w zasadniczych kwestiach były rzeczowe i logiczne a co istotne znalazły one potwierdzenie w szeregu innych dowodów.</p>	
1-2	Zeznania świadka M. W. (3)	<p>Sąd w zasadzie w pełni obdarzył wiarą zeznania M. W. (3) uznając je za spontaniczne, szczere, szczegółowe, rzeczowe i konsekwentne a nadto korespondujące z zeznaniami pozostałych świadków tj. M. J. (1), Z. J. (1), K. J., J. J. (2) a także treścią wykazu licznych połączeń telefonicznych do pokrzywdzonych co do szczegółów przestępnego zachowania się oskarżonego</p>	
1-2	Zeznania świadka K. J.	Potwierdzenie okoliczności dotyczących	

		<p>nękania pokrzywdzonych przez oskarżonego znajdujemy w zeznaniach świadka K. J. które Sąd uznał za wiarygodne, gdyż korespondują m.in. z zeznaniami pokrzywdzonych. Przy ocenie zeznań świadka nie uszło uwadze świadka, iż jest ojcem dla M. J. (1) oraz dziadkiem dla M. W. (3) a zatem miał uzasadnione powody aby okoliczności zachowania oskarżonego przedstawiać w świetle dla niego niekorzystnym, jednakże z uwagi na fakt, iż zeznania te w pełni korespondowały z wiarygodnymi zeznaniami pokrzywdzonych oraz innymi dowodami, które z nimi korelowały to brak jest podstaw do ich odrzucenia.</p>	
1-2	Zeznania świadka Z. J. (1)	<p>Potwierdzenie okoliczności dotyczących nękania pokrzywdzonych przez oskarżonego znajdujemy w zeznaniach świadka Z. J. (2) które Sąd uznał za wiarygodne, gdyż korespondują m.in. z zeznaniami pokrzywdzonych. Przy ocenie zeznań świadka nie uszło uwadze świadka, iż jest matką dla M. J. (1) oraz babką dla M. W. (3) a zatem miała uzasadnione powody aby okoliczności zachowania oskarżonego przedstawiać w świetle dla niego niekorzystnym ,jednakże z uwagi na fakt, iż zeznania te w</p>	

		<p>pełni korespondowały z wiarygodnymi zeznaniami pokrzywdzonych oraz innymi dowodami, które z nimi korelowały to brak jest podstaw do ich odrzucenia.</p>	
1-2	Zeznania świadka J. J. (2)	<p>Potwierdzenie okoliczności dotyczących nękania pokrzywdzonych przez oskarżonego znajdujemy w zeznaniach świadka J. J. (2) które Sąd uznał za wiarygodne, gdyż korespondują m.in. z zeznaniami pokrzywdzonych. Przy ocenie zeznań świadka nie uszło uwadze świadka, iż jest bratem dla M. J. (1) oraz wujkiem dla M. W. (3) a zatem miał uzasadnione powody aby okoliczności zachowania oskarżonego przedstawić w świetle dla niego niekorzystnym ,jednakże z uwagi na fakt, iż zeznania te w pełni korespondowały z wiarygodnymi zeznaniami pokrzywdzonych oraz innymi dowodami, które z nimi korelowały to brak jest podstaw do ich odrzucenia.</p>	
1-2	Zeznania świadka M. P.	<p>Oceniając zeznania świadka stwierdzić należy, iż co zasady polegały prawdzie. Świadek opisała okoliczności dotyczące nękania pokrzywdzonej M. J. (1), przez byłego obecnie jej męża, a także ich córki o których miała wiedzy z relacji pokrzywdzonej</p>	

		<p>M. J. (2) oraz z własnych obserwacji. Z uwagi na to, iż zeznania te korespondowały w tym przede wszystkim zeznaniami pokrzywdzonych a także z dowodem postaci wykazu połączeń telefonicznych to brak jest podstaw do ich kwestionowania.</p>	
1	Zeznania świadka S. G.	<p>Oceniając zeznania świadka stwierdzić należy, iż są one wiarygodne. Świadek opisała okoliczności dotyczące nękania pokrzywdzonej M. J. (1), przez byłego obecnie jej męża, o których miała wiedzy z relacji pokrzywdzonej M. J. (1) oraz z własnych obserwacji. Z uwagi na to, iż zeznania te korespondowały w tym przede wszystkim zeznaniami pokrzywdzonej a także z dowodem postaci wykazu połączeń telefonicznych to brak jest podstaw do ich kwestionowania.</p>	
1-2	Zeznania świadka E. S.	<p>Jako wiarygodne Sad ocenił zeznani sąsiadki stron, która również potwierdziła przestępne zachowania oskarżonego wobec pokrzywdzonych, o czym miała wiedze z własnych obserwacji oraz relacji pochodzących od M. J. (1). Z uwagi na to, iż zeznania te korelowały z wiarygodnymi zeznaniami pokrzywdzonych oraz innych dowodów, które z nimi korespondowały to</p>	

		Sąd nie znalazł podstaw do ich podważania.	
1	Zeznania świadka J. S. (2)	Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka, który opisał wulgarne zachowania oskarżonego wobec żony, których był bezpośrednim świadkiem oraz to, iż oskarżony ma problem z alkoholem. Zeznania te były rzeczowe i logiczne a ponadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, który był podstawą ustaleń faktycznych w sprawie.	
1	Zeznania świadka T. K.	Wiarygodne były zeznania świadka, który opisał okoliczności dotyczące interwencji policyjnej z dnia 1 września 2018r. zgłoszonej przez obecnie M. J. (1) z powodu zachowania awanturującego się, będącego pod wpływem alkoholu męża. Świadek rzeczowo opisywał zdarzenie, przy czym ze względu na znaczny upływ czasu od zdarzenia do złożenia zeznań przed Sądem, zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego są bardziej szczegółowe, co jest naturalne w świetle procesu zacierania się szczegółów zdarzeń z przeszłości.	
1	Zeznania L. I.	Wiarygodne były zeznania świadka L. I., który wypowiadał się na temat uzależnienia oskarżonego	

		<p>od alkoholu oraz zaburzeniach emocjonalnych związanych z używaniem alkoholu i zaburzeniach w relacjach rodzinnych. Świadek jako terapeuta oskarżonego stwierdził u niego szkodliwe używania alkoholu. Zeznania świadka były rzeczowe i logiczne, dlatego nie ma podstaw do ich kwestionowania. Nie ma podstaw do ich podważania także z tego powodu, iż świadek jako terapeuta oskarżonego stwierdził u niego szkodliwe używanie alkoholu, tymczasem z opinii psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego wynika, iż jest on uzależniony od alkoholu. Świadek jako terapeuta skupiał się na zaburzeniach zachowania oskarżonego, zaś terapia była ukierunkowana na usunięcie przyczyny picia alkoholu.</p>	
1,2	<p>Protokół stanu teźowości, wykazy połączeń, raporty interwencji, opinia psychiatryczna.</p>	<p>Sąd w całej rozciągłości uznał za miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie treści wpływające ze zgromadzonych dokumentów. Całość dokumentacji, jaka została zebrana w sprawie, nie była kwestionowana, sporządzona przez uprawnione osoby, działające w ramach przysługujących im kompetencji, dawała podstawę, do przyjęcia</p>	

		jej, za miarodajną, w procesie ustalania stanu faktycznego.	
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1-2	Wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który zaprzeczał aby nękał swoją obecnie byłą żonę i córkę, gdyż przeczą temu wiarygodne zeznania pokrzywdzonych oraz zeznania świadków, które z nimi korespondują w tym przede wszystkim wykazy połączeń telefonicznych, które potwierdzają liczne połączenia wykonywane przez oskarżonego do pokrzywdzonych. Nie może zmienić powyższych ustaleń fakt, iż żona oskarżonego jak i jego córka również dzwoniła do niego, jednakże nie dowodzi to tego, iż robiły to w celu jego nękania, gdyż przeczy temu zebrany materiał dowodowy. Nie mogą ostać się także twierdzenia oskarżonego, iż dzwonił on do córki jedynie w celu porozmawiania z nią jak ojciec z córką, skoro z jej zeznań oraz żony oskarżonego, które były potwierdzone innymi	

		<p>wiarygodnymi dowodami wynika, iż wykonując liczne połączenia do córki w okresie przypisanego mu wyroku czynił to w celu skontrolowania gdzie znajduje się jego była żona. Nawet jeżeli przyjmemy, iż żona oskarżonego utrzymywała relacje intymne z innym mężczyzną, to nie daje to podstaw do przyjęcia, iż oskarżony mógł nękać swoją żonę i córkę, i jego zachowanie w ten sposób można usprawiedliwiać, gdyż niewątpliwie dopuszczał się w ten sposób przestępnych zachowań wobec nich. Zwrócić należy uwagę, iż oskarżony w zasadzie nie kwestionował, iż wykonywał liczne połączenia telefoniczne do żony i córki, kwestionował jedynie to, iż w ten sposób nękał żonę i córkę.</p>	
1-2	Zeznania świadka A. C.	<p>W świetle wiarygodnych zeznań pokrzywdzonych oraz korespondujących z nimi dowodów Sąd nie dał wiary zeznaniom siostry oskarżonego, która zaprzeczała sprawstwu oskarżonego, ukazując oskarżonego jako pokrzywdzonego w konflikcie z żoną i przerzucając na pokrzywdzoną cały ciężar odpowiedzialności za konflikty. Świadek jako osoba najbliższa dla oskarżonego miała uzasadnione podstawy,</p>	

		aby zachowania brata przedstawiać w świetle korzystnym, tak aby mu pomoc w uniknięciu odpowiedzialności karnej.	
1-2	Zeznania świadka J. C.	W świetle wiarygodnych zeznań pokrzywdzonych oraz korespondujących z nimi dowodów Sąd nie dał wiary zeznaniom szwagra oskarżonego, który również zaprzeczał sprawstwu oskarżonego, ukazując oskarżonego jako pokrzywdzonego w konflikcie z żoną. Świadek podobnie jak siostra oskarżonego, miał uzasadnione podstawy, aby zachowania oskarżonego przedstawiać w świetle korzystnym, tak aby mu pomoc w uniknięciu odpowiedzialności karnej.	
1-2	Zeznania świadka T. W.	W świetle wiarygodnych zeznań pokrzywdzonych oraz korespondujących z nimi dowodów Sąd nie dał wiary zeznaniom matki oskarżonego, która również zaprzeczała sprawstwu oskarżonego, ukazując oskarżonego jako pokrzywdzonego w konflikcie z żoną. Świadek podobnie jak siostra oskarżonego i jej mąż , miała uzasadnione podstawy, aby zachowania oskarżonego przedstawiać w świetle korzystnym, tak aby mu pomoc w uniknięciu odpowiedzialności karnej.	

1-2	Zeznania świadka H. W.	W świetle wiarygodnych zeznań pokrzywdzonych oraz korespondujących z nimi dowodów Sąd nie dał wiary zeznaniom ojca oskarżonego, która również zaprzeczał sprawstwu oskarżonego, ukazując oskarżonego jako pokrzywdzonego w konflikcie z żoną. Świadek podobnie jak matka oskarżonego, siostra oskarżonego i jej mąż , miał uzasadnione podstawy, aby zachowania oskarżonego przedstawiać w świetle korzystnym, tak aby mu pomoc w uniknięciu odpowiedzialności karnej.	
1-2	Zeznania świadka G. R.	Zeznania świadka nie poszerzyły materiału dowodowego, albowiem nie posiadał bliższych informacji na temat relacji oskarżonego z żoną.	
1-2	Zeznania świadka B. R.	Zeznania świadka nie poszerzyły materiału dowodowego, albowiem nie posiadała informacji na temat relacji oskarżonego z żoną.	
1-2	Zeznania świadka M. C.	Zeznania świadka nie poszerzyły materiału dowodowego, albowiem nie posiadała informacji na temat relacji oskarżonego z żoną.	
1-2	Zeznania świadka A. K. (1)	Zeznania świadka nie przyczyniły się do poszerzania materiału dowodowego, albowiem	

		miał on jedynie ogólną wiedzę dotyczącą stron.	
1-2	Zeznania świadka A. K. (2)	Zeznania świadka nie przyczyniły się do poszerzania materiału dowodowego, albowiem miał on jedynie ogólną wiedzę dotyczącą stron	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przepis art. 190a § 1 k.k. stanowi, że kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Dobrem chronionym jest związane z ochroną wolności człowieka prawo do życia w poczuciu bezpieczeństwa, tj. wolnego od jakiegokolwiek formy dręczenia, nękania i poczucia zagrożenia.			

Ochronie podlega zatem wolność psychiczna człowieka, ale także jego prawo do ochrony życia prywatnego i rodzinnego, gdyż sprawca może być karany również za istotne naruszenie prywatności ofiary. Najczęściej jednak istotą tego czynu będzie sytuacja, w której sprawca dokonuje zamachu na psychikę człowieka poprzez naruszenie jego prywatności.

W świetle art. 190a § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność. Podstawowym zachowaniem wyrażającym czynność sprawczą tego przestępstwa jest zatem uporczywe nękanie. Przez nękanie należy rozumieć wielokrotne, powtarzające się prześladowanie wyrażające się w podejmowaniu różnych naprzykrzających się czynności, których celem jest udręczenie, utrapienie, dokuczenie lub niepokojenie pokrzywdzonego albo jego osoby najbliższej. Jest to więc z zasady przestępstwo wieloczynowe. Mogą to być zachowania zarówno legalne, jeśli oceniać je pojedynczo, polegające

np. na wysłaniu listów (tradycyjnych lub elektronicznych) i SMS-ów, telefonowaniu, nachodzeniu w różnych miejscach, jak również nielegalne, wyrażające się np. w groźeniu, włamywaniu się do skrzynek na listy lub do mieszkania ofiary w celu pozostawienia wiadomości lub innych przedmiotów. Ze względu na charakter dobra chronionego podejmowane przez sprawcę czynności nie mogą przybrać postaci bezpośredniego zamachu fizycznego, tj. na zdrowie, życie lub nietykalność osobistą pokrzywdzonego lub jego osoby najbliższej. Mogą zawierać się natomiast w bezprawnym postępowaniu z rzeczą stanowiącą własność ofiary lub atakować jego cześć lub dobre imię (np. przez rozpowszechnianie nieprawdziwych i przykrych wiadomości). Uporczywość nękania. Negatywny stosunek sprawcy do pokrzywdzonego wzmocniony jest dodatkowo właściwością jego zachowania, zawierającą się w uporczywości nękania. Ustawodawca kryminalizuje zatem tylko takie zachowania odpowiadające nękanii, które mają charakter długotrwały. O uporczywym zachowaniu się sprawcy świadczyć

bowiem będzie z jednej strony jego szczególne nastawienie psychiczne, wyrażające się w nieustępliwości nękania, tj. trwaniu w swego rodzaju uporze, mimo próśb i upomnień pochodzących od pokrzywdzonego lub innych osób o zaprzestanie przedmiotowych zachowań, z drugiej natomiast strony – dłuższy upływ czasu, przez który sprawca je podejmuje (wyr. SA we Wrocławiu z 19.2.2014 r., II AKA 18/14, KZS 2014, Nr 7–8, poz. 98). By zachowanie mogło być uznane za stalking, nękanie przez sprawcę musi być uporczywe, a zatem polegać na nieustannym oraz istotnym naruszaniu prywatności innej osoby oraz na wzbudzeniu w pokrzywdzonym uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia. Ustawodawca nie wymaga przy tym, aby zachowanie stalkera niosło ze sobą element agresji. Nadto prawnie irrelevantne jest w kontekście strony podmiotowej tego przestępstwa, czy czyn sprawcy powodowany jest żywionym do pokrzywdzonego uczuciem miłości, nienawiści, chęcią dokuczenia mu, złośliwością czy chęcią zemsty. Dla bytu tego przestępstwa nie ma znaczenia, czy sprawca

ma zamiar wykonać swoje groźby. Decydujące jest tu subiektywne odczucie zagrożonego, które musi być oceniane w sposób zobiektywizowany (post. SN z 12.12.2013 r., III KK 417/13, KZS 2014, Nr 6, poz. 26). Przepięstwo uporczywego nękania (art. 190a § 1 KK) ma charakter materialny, gdyż skutkiem zachowania się sprawcy musi być wytworzenie u pokrzywdzonego uzasadnionego poczucia zagrożenia lub poczucia istotnego naruszenia jego prywatności (wyr. SA we Wrocławiu z 19.2.2014 r., II AKa 18/14, KZS 2014, Nr 7–8, poz. 98). Poczucie zagrożenia oznacza, że zachowanie sprawcy rodzi u pokrzywdzonego przypuszczenie, że może nastąpić eskalacja zamachu i sprawca jest w stanie posunąć się do naruszenia innych dóbr, jego lub osoby mu najbliższej, w szczególności życia lub zdrowia. Poczucie zagrożenia może także powstać w wyniku stałego braku komfortu bezpieczeństwa spowodowanego zachowaniem sprawcy, tj. podjęcia przez niego takich czynności, które wytworzą u ofiary stałe wrażenie śledzenia (obserwowania, podglądania) lub naruszania jego rzeczy lub korespondencji. Wytworzone poczucie

zagrożenia musi jednak być uzasadnione, a zatem poparte obiektywnym przekonaniem, że każdy przeciętny człowiek o porównywalnych do ofiary cechach osobowości, psychiki, intelektu i umysłowości w porównywalnych warunkach także odczuwałby takie zagrożenie.

Alternatywnym dokonaniem przestępstwa uporczywego nękania jest istotne naruszenie przez sprawcę prywatności pokrzywdzonego.

Prywatność oznacza pewien obszar przyrodzonej wolności człowieka, w którym ma on prawo autonomicznie decydować o kształcie swojego szeroko rozumianego trybu życia. Może obejmować ona zatem różne aspekty życia, począwszy od decydowania o swoim wizerunku, sposobie wyrażania emocji i myśli (wypowiedzi) oraz sposobie postępowania. Cechą prywatności jest to, że zapewnia człowiekowi ochronę przed ingerencją innych ludzi, często więc wyraża się w ochronie miejsca zamieszkania, tajemnicy korespondencji i innych informacji osobistych oraz relacji z osobami bliskimi. Prywatność w pewnym sensie wyznacza granice między życiem indywidualnym i społecznym człowieka (A.

Sakowicz, Prawnkarne gwarancje prywatności, s. 303). Prawo do prywatności nie ma jednak charakteru bezwzględnego i może być ograniczana okolicznościami współżycia społecznego lub systemem prawa (najczęściej ograniczenia takie muszą wynikać z ustawy). Istotne naruszenie prywatności będzie miało zatem miejsce w przypadku podejmowania przez sprawcę czynności, które godzą w życie prywatne lub rodzinne pokrzywdzonego wbrew jego woli, w szczególności obejmują ingerencję w osobiste sprawy pokrzywdzonego, publiczne ujawnienie faktów prywatnych lub stawiających go w niekorzystnym świetle, a także obejmują naruszenie tajemnicy korespondencji lub miru domowego.

W orzecznictwie SN słusznie podkreślono, że prawo do prywatności wyraża się także w wolności od ingerencji w życie prywatne, rodzinne i domowe, i to niezależnie do tego, czy dotyczy faktów obojętnych czy kłopotliwych. Naruszenie prywatności następuje z momentem określonego działania sprawcy, wkraczającego w sferę życia prywatnego pokrzywdzonego, np. poprzez nagrania lub fotografowanie. O

istotności naruszenia prawa do prywatności nie decyduje sama treść materiałów powstała w wyniku nieuprawnionego wkroczenia w sferę prywatności pokrzywdzonego, ale przede wszystkim to, w jaki sposób do naruszenia doszło i ewentualnie jak często dochodziło do tych naruszeń. W tym drugim aspekcie uwidacznia się iunctim między znamieniem uporczywości nękania a znamieniem istotności naruszenia prawa do prywatności. Trudno bowiem wyobrazić sobie sytuację, w której uporczywe nękanie pokrzywdzonego łącznie się z naruszeniem prywatności, nie stanowiłoby istotnego naruszenia tego prawa (wyr. SN z 12.1.2016 r., IV KK 196/15, Legalis).

Z odniesienia ustalonego stanu faktycznego sprawy do treści powyższych uwag dotyczących przepisu art. 190a § 1 k.k. wynika jasno, że działania oskarżonego podejmowane względem pokrzywdzonej M. W. (2) obecnie J. niewątpliwie wyczerpały dyspozycję omawianego przepisu, bowiem uporczywe nękanie polegające na wysyłaniu licznych wiadomości tekstowych na jej telefon komórkowy, w tym wiadomości zawierających wulgarne, znieważające treści mające

<p>na celu jej poniżanie i upokorzenie, zakłócanie spoczynku nocnego, nachodzeniu w miejscu zamieszkania, obserwowaniu a także niepokojeniu w innych miejscach przebywania pokrzywdzonej, obserwowanie i kontrolowanie jej zachowania wzbudziło u pokrzywdzonej uzasadnione poczucie zagrożenia, natomiast odnośnie M. W. (3) polegały na wysyłaniu jej liczne wiadomości tekstowych oraz wielokrotnym wykonywaniu połączeń telefonicznych na jej telefon komórkowy, zakłócaniu spoczynku nocnego, czym istotnie naruszał prywatność pokrzywdzonej.</p>			
#	<p>Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

#	Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, Przepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. W. (1)	I-II	Za czyn z pkt I na podstawie art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierzono mu karę grzywny w liczbie 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych ; za czyn z pkt II na podstawie art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierzono mu karę grzywny w liczbie 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając w wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych. Na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączono orzeczone kary grzywny i wymierzono	Odnosząc się do wymiaru kary Sąd orzekający zważył, co następuje. Zgodnie z przepisami art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej

oskarżonemu łączną karę grzywny w liczbie 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

społeczeństwa.

Wymierzając karę, Sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonej.

Sąd miał na uwadze, aby kary jednostkowe nie przekraczały stopnia winy, uwzględniając ustalony stopień społecznej szkodliwości czynów, naruszone dobra prawne. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów i nie przekracza stopnia winy. Oceniając stopień społecznej szkodliwości zachowań oskarżonego Sąd uwzględnił ustalony zamiar bezpośredni, przy tym wpisujący się w znamiona inkryminowanych mu czynów. Sąd wziął pod uwagę motywację towarzyszącą oskarżonemu z chwili

realizacji przypisanych mu w wyroku czynów zabronionych.

Wartościując zachowanie oskarżonego z punktu widzenia dyrektyw wymiaru kary, Sąd wziął pod uwagę, czasokres przypisanych mu czynów, zachowanie przybierało niejednokrotnie formy agresywne i rodzące obawy pokrzywdzonych. Wymierzając karę Sąd miał także na względzie sytuację materialną oskarżonego jego właściwości i warunki osobiste oraz nie pominęto, iż nie był uprzednio karany sądownie.

Oskarżony jest dorosłym człowiekiem, doświadczonym życiowo, w pełni poczytalnym. Z całą pewnością miał świadomość bezprawności i naganności czynów, których się dopuścił oraz że w świetle okoliczności towarzyszących jego działaniu brak jest jakichkolwiek przesłanek, które usprawiedliwiają jego czyny, wyłączyłyby odpowiedzialność karną, z uwagi na brak winy lub bezprawności czynu. Można też było od niego wymagać zachowania zgodnego z prawem w sytuacji w jakiej się znalazł. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego pokrzywdzonych tj.

			<p>wolność, a także to, że czynów tych dopuścił się oskarżony działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, a także stopień społecznej szkodliwości jego czynów.</p> <p>Sąd wymierzając karę łączną grzywny brał również pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej. W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara odpowiada społecznemu poczuciu sprawiedliwości, udowadnia oskarżonemu nieefektywność popełnionych przestępstw.</p>
M. W. (1)	III	Na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. orzeczono wobec oskarżonego zakaz kontaktowania i zbliżania do pokrzywdzonej M. W. (2) obecnie J. na odległość 50 metrów, przez okres 3 lat.	Konieczność orzeczenia środka karnego przewidzianego w art. 41 a § 1 k.k. była spowodowana przede wszystkim obawami pokrzywdzonej przed osobą oskarżonego.
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym			

do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	Orzeczenie o kosztach sądowych w zakresie wydatków uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k. , natomiast w zakresie opłaty art. 627 k.p.k.	
Podpis		